

megyei pártbiz-
tásként állít a
alok és rajtuk
bányászati al-
fialatok figyel-
nyagok össze-
tőség szerinti
Beszél arról,
l a fiatalok az
agyományokat,
tti védnökség-
megemlítése,
mélto megün-
első országos
szülés legyen
5 állomása a
galmának.
z új dolgozók
s aerő állandó-
ISZ az újító-
elősegítője az
fejődésének
szavait Ko-

nk arra, és
is, hogy a
ági Szövet-
gondola-
itt szület-
án. Legye-
ra is mel-
naguk köré
fiatalokat,
felszólalt Lu-
entette, hogy
eddig 98.000
ek terven fe-
hogy novem-
tonnára eme-

Beszállók-
ak tagja be-
Beszáló-akna
kívánnak a
ddal.
én Gazsó Pál
i titkár fog-
dottakat, fel-
velmet, hogy
ent a mo-
ladatok jobb
trózt között
írányba szé-

társadalmi
tosítani. Szó-
inkban a si-
mulasztások
revező munka
mus építé-
lt, hogy az
stagnált, ha-
szasított. Ső-
nk el a me-
tszervezésé-
jetlen, erő-
indézek elle-
gáalom gon-
reket vert a
n, hogy ezt
teni még az
Déry féle
nk rendsze-
seket. Ezek
hetjük, hogy
a szocializ-
kezett hibák
er alapjából
er ellentéte-
den lehető-
gy az elkö-
és ha az
obbanásának
számba kell
párt Köz-
altak Nagy
akiknek a
vonatát
gyenesen a
iba, az el-
ába csapott

n Szó, mint
féle árulók
tt burzsoá
atúra meg-
Nyilvánvaló,
legi szak-
elő a mun-
negdöntésé-
nmal. En-
ji ellenfor-
a prole-
éről (leg-
án) hanem
hazug

Ösztönző bérezés

A negyedik negyedévben a Péti Nitrogénművek új bérezési formákat alkalmaznak, melyeket a párt- és szakszervezet megbeszélése alapján vezetnek be.

Ismeretes az üzem dolgozói előtt, hogy az ellenforradalmi események miatt a termelés igen komoly mértékben csökkent. Főhatóságuk intézkedése folytán az októberi események előtt folyósított 100 százalékos tervteljesítésért járó prémium százalékot mindaddig elszámolták, míg a vállalatuk el nem érte az események előtti termelési szintet. A párt, a szakszervezet és a vállalatvezetés, a negyedik negyedévben a műszaki feltételek figyelembe vétele mellett, biztosítva látja továbbra is az október előtti termelési szint elérését, az üzem dolgozóinak jó munkája nyomán. Ezért szükségessé vált, hogy a bérezésen keresztül is észrevegyék.

A fizikai munkavállalóknak a harmadik negyedév végéig fizetett negyedévi prémium 50 százalékos bizonyos feladatok teljesítésétől teszi függővé.

amelyet a vállalaton belül az üzemvezetőkkel majd írásban közölnek.

A munkafegyelem megszilárdítása érdekében az üzemvezetők a fegyvelmsértőktől a változó pré-

mium százalékot megvonják, és a negyedév végén az ebből eredő összegből a jól dolgozókat jutalomban részesíti.

Ha a vállalat teljesíti az 1956. harmadik negyedévben elért 1 munkaóra eső termelési értékét, az üzem tervezett béralapjának 1 százalékát a jó eredményt előző fizikai dolgozók jutalmazására fordítjuk.

A műszaki munkavállalók prémium feladatai általában a gazdaságosabb termelés elérése érdekében lettek meghatározva. Főleg a fajtálgos anyag felhasználását látta a párt, szakszervezet és a vállalatvezetés fontos feladatnak, mivel az önköltség alakulását komoly mértékben befolyásolja. A műszaki munkavállalók másik része a főhatóság által meghatározott feladatok teljesítése után kapják meg prémiumukat. Ezt a feladatot a főhatóság még nem közölte.

A negyedik negyedévben bevezetésre kerülő bérezési intézkedések a jövőhagyott átlagbér tartására mellett kerülnek végrehajtásra.

Ezen intézkedések bevezetésével közelebb akarnak kerülni a Péti Nitrogénművek a szocialista bérezéshez, ami különbséget tesz a jó dolgozó és a hanyag munkát végző munkavállalók között.

A gazdasági bizottság munkájából

A Kőolajipari Vállalatnál nemrég megalakult gazdasági bizottság első és legfontosabb feladatként a fűtőanyagokkal való takarékoskosságot tűzte ki célul, amelyre a vállalat önköltség csökkentését kedvezően tudják segíteni. Ennek érdekében 8 pontból álló határozatot hoztak a külföldi energia megtakarítást szolgáló

munkák elvégzésére. Többek között a szivattyúházi gőzmérő felszerelését, a fűtőgázvezeték kiépítését, a gőzszivattyú helyett elektromos meghajtású szivattyúkat beállítását. S így sorolhatnánk tovább azokat az eredményeket, amelyet már a gazdasági bizottság megvalósított a rövid idő alatt.

szavakkal igyekeztek maguk mellé állítani, a társadalmi helyzeténél fogva egyébként is ingadozó kispolgárságot. Tulbecsülték és erősen propagálták a nyugat kultúráját, sirtatták az ország függetlenségét, demokráciát hirdettek mindenki számára, hogy ezzel megvesse a társadalmat a mindenféle ellenforradalmi nézetek és pártok elterjedésének, végül is népi demokratikus rendszerrünk helyébe, vagyis a proletárdiktatúra helyébe burzsoá demokráciát teremtsenek. Persze ez is csak feltételeken igaz, sőt egyáltalán nem igaz, hisz a proletárdiktatúra megdöntése után nem po'gári demokráciáról, hanem fasizmusról van szó. Megtanított erre bennünket az 1919-es ellenforradalom, mely 25 éven keresztül minden demokratikus jogától megfosztotta a munkásosztályt, és ezt mutatják a nemzetközi munkásosztály harcából merített tapasztalatok is. Ilyen körülmények közül a pártvezetésben kialakult Nagy-Lozonczy-féle csoport demokráciát követelt mindenki számára. Az ilyen nézetek hangoztatói a munkásosztály mindenkor árulók. Erről Sztálin a következőket mondja: „Az úgynevezett tiszta demokrácia elmélete a munkásosztályt ama felső rétegeknek emlelte, melyet az imperialista rablók kezessé tettek, és hivatalnak. Azért találták ki, hogy a kapitalizmus fekélyeit tagargassák, az imperializmust kendőzzék, és erkölcsi erőt adjanak neki, a kizsákmányolt tömegek elleni harcban.” Ennek a megállapításnak igazát megtaláljuk az Angol Munkáspárt és a Francia Szocialista Párt áruv vezetőinek tevékenységében. „A kapitalizmusban — mondja a továbbiakban Sztálin — a kizsákmányolt tömegeknek nincs és nem is lehet tényleges részük az ország vezetésében, márcsak azért sem, mert a kapitalizmusban, még a legdemokratikusabb rend esetén is a kormányokat nem a nép nevezi ki, hanem a Rothschildok és Stinnesek, a Rockefellerek és Morgantok.”

A proletárdiktatúra feladásáról vallott nézetek Nagy Imre gyűjtőmunkájában nemcsak az opportuniz-

musban jutottak kifejezésre, hanem a marxista-leninista párt demokrátiájának centralizmuson felépült rendszerével szemben követelték a frakciós szabadságot. Márpedig nincs nagyobb veszély egy kommunista pártba nézve, mint ha elvi és szervezeti egységét frakciók veszélyeztetik, mert ez eleve megöli az elvi és cselekvési egységet, és a párt képtelen a munkásosztály pártjának vezető szerepét betölteni. Itt nemcsak egyszerűen arról van szó, hogy a munkásosztálynak szüksége van egy vezető pártba, hanem éppen azért van szüksége egy vezető pártba, hogy társadalmi hivatását a hatalom meghódítását, megtartását, a szocializmus, majd a kommunizmus felépítését végre tudja hajtani. Nyilvánvaló, hogy az ilyen nézeteknek és a nézetek képviselőinek a pártban semmi keresnivalójuk nincs. Nagy Imre és csoportja azzal is hirdette, hogy félredobta a Marx, Lenin tanította proletármunkásközi- ség elvét, és a fasizmus egyik jellemző propagandájával, a nacionalizmussal cserélte azt fel. A szocializmus sajátos magyar útjának hangoztatásával tulajdonképpen azt a célt akarta elérni, hogy ne vegyük tekintetbe a Szovjetunió és a testvéri népi demokratikus országoknak a szocializmus építésében szerzett és nálunk alkalmazható tapasztalatait. Röviden: szakítsunk a szocialista táborral.

Ilyen politikai légkör mellett, tehát a pártvezetésben elkövetett hibák, az ellenforradalom tudatos ideológiai és szervezeti szállásainak elvetése után, a következő lépés nem lehetett más, mint október 23-án, az ellenforradalom fegyveres felkelése. Találkoztunk olyan nézetekkel is, melyek csökkenti akarják az ellenforradalom szerepét azzal, hogy nem mindenütt került sor terrorakciókra. Hát minek nevezük, ha nem ellenforradalomnak, az olyan jelenségeket, hogy az állami vezetésből sorozatosan távolították el a kommunistákat, a munkashatárhoz hű dolgozókat, és helyükbe a régi jegyzők, szolgabírák és csendőrök ültek, mint pl. Veszprém me-

Az ősz bizony nem kímél senkit. Marokkal szórja a sárgult leveleket, beletúr az út porába, felkapja, rohan vele, és barátságosan arcába vágja annak, aki szembe jön. Ez a torongós hangulat nem zavarja az autóbussz utasait. Vidáman folyik a szó. Szívderítő a mondanivaló, meghát még lötyög az üveg alján egy kis lélekmelegítő. Robog az autóbussz Komárom felé. Jöbarátok találkoznak ma az öreg Duna valamelyik partján. Bányászok, Várpalotáról meg Kőrmöcbányáról.

Nem látok semmi ünneplésűs külsőt, de az arcok ragyognak. Ahogy közeledünk, úgy haluk a vidámság, s „jutott eszünkbe számtalan szebb-nél-szebb gondolat”. Szeretnénk mindent elmondani, „Mig állni látszik az idő, rohan velünk az autóbussz”. (Azért hamisítom meg Petőfi versét, mert azóta eltelt egy évszázad, és szeke helyett autóbusszal közlekedünk.)

Komárom... A jó öreg Duna haragosan veri a parthoz a fehértaíj hullámokat. Két partján két ország ölelkezik egymással. Hidak fogják össze a két partot, hatalmas acélkarú oszlopok ágaskodnak itt is, ott is, villamos távezeték köt össze bennünket. Energia, mely a két nép munkájából fakad. Ideát tenger- és személynőnek futnak a part hosszában kigyózó síneken. Amott a hajózási műhely, a tetején ótágú vörös csillag, éppen olyan, mint ideát a hadörörség épülete fölött. A népek testvériségének, összefogásának jelképe. A műhely udvarán, az egyik vörösre festett hajótesten parányi emberek. Nézek át a víz felett. Az öreg kétfornyú templom örít szilabizom. Tizenegy óra. Nálunk már 12. A csehszlovák elvtársak délre jeleztek érkezésüket. Kíváncsiak lesünk a túlsó partra, de a kilátást eltakarják a parti fák, meg a híd ívelése. Lassan telnek a percek. A mutató lassan az érkezés ide-

gye számos helyén. Bár a vezetésben történt áruulás következtében a fegyveres terrorakciók is hihetetlen méreteket öltöttek. A Nagy Imreféle miniszterek támogatásával az ellenforradalom börtönei kommunis- tákkal, a néphez hű értelmiségiekkel teltek meg, és fegyveres bot- cók lebonyolítására szabadon bocsátották az államellenes bűncselekményekért és közönséges bűncselekményekért elítélt gonosztevőket.

Népünk, országunk pusztulását, a harmadik világháború kitörését csak a Szovjetunió fegyveres segítségnyújtása akadályozta meg. A Szovjetunió, híven a Lenin tanította proletárinternacionalizmushoz, történelmi küldetését teljesítve, másodszor hozta meg népünk szabadságát.

Az októberi események megtanítottak bennünket arra, hogy a munkásosztálynak kemény harcban kell megvédelmeznie saját hatalmát, hogy örökérvényű Marxnak, Leninnek az osztályharcról, a proletárdiktatúráról, a proletármunkásközi- ség szülő tanítása. Ha vétünk el a múltban a proletáriátus érdekei ellen, akkor a legnagyobb azál vezettük, hogy nem alkalmaztuk következetesen Leninnek a proletáriátus diktatúrájáról szóló tanítását. Október azonban megtanított bennünket arra, hogy következetesen érvényesítsük, és demokráciát a szocializmus hívei felé, diktatúrát pedig annak ellenségei felé alkalmaz- zunk, mégpedig minden eddiginél következetesebben.

Az októberi események kell, hogy arra is figyelmeztessenek, hogy a párt semmiféle elvi engedményeket nem tehet. Hogy a pártot hivatásának megfelelően, a munkásosztály és az egész nép vezetésére alkalmassá tegyük azáltal, hogy soha egy percre el nem térve a marxizmus-leninizmus tanításaitól, egységben álljunk a párt mögött, és ki-ki a maga helyén, ahova a párt állította, kommunista kötelességgel dolgozzon, a munkásosztály hatalmának erősítésén, a szocializmus építésén, s kérelhetetlen legyen az ellenség minden megnyilvánulásával szemben.

A vörös csillag jegyében

jét mutatja, de semmi hír odaátról. A mieink telefonálnak. Valami baj lehet, mert néhányan bemennek a városba. Persze nem is könnyű dol- log az ilyen látogatás, hiszen a határ mentén vagyunk. Még a baráti országról van szó, akkor is. Izgatot- tan lesünk minden újabb hírt. Három társunk: Csiky Iván feleségével, és Varga elvtárs, a várpalotai állomás- főnök mehetnek, nekik útleve- lük van. Őket vendégségbe hívják Kőrmöcbányára. De várnak velünk együtt, várják a találkozás pillana- tát. Múlnak az órák. Az öreg Dunán éppen most húz felfelé a FATRA vontatóhajó, mögötte két uszály, szinte egészen belemerülve a fodros hullámokba. Egyszer csak kedvező hír hallatszik. Jönnék! Elindultak a túlsó partról. Igen. Már látszik is a felemelkedő sorompó. Aztán az autóbussz teteje, és lassan idegördül egészen a mi sorompóig. A két határőr egy pillanatra sem mozdul ör- helyéről. Komoly arcuk egy pillá- nra elmosolyodik, amikor lájja, hogy öregek és fiatalok, férfiak és nők egymást átölelve, csókolva örül- nek a találkozás pillanatának. Mint régi ismerősöket köszöntjük egy- mást. Oswald Mátyás a kőrmöcbányai szakszervezeti titkár nagyot kiált, mikor meglátja Majlinger elvtársat: — Szervusz Jóska! — Öleli át és ezernyi kérdés váltja egymást. Frigyes Gayer, a kőrmöcbányai kerületi tanács tagja is sorra ölel mindenkit. Varga elvtárs érdeklődik Csillik Vik- tor, az ottani állomásfőnök felől. Dobner Béla válaszol a kérdésre.

— Neki most sok a dolga, zárás van a vasúton, de csak gyere, szíve- sen látunk. — A váratlan és öröme- ti találkozás elfeledtette a jó előre kigondolt szép szavakat. De hiszen az arcok, a kézszorítás, az ölelés mindent elmondott helyettünk. A határőrpáncsok mosolyogva nézte a két nép képviselőinek testvéri ta- lálkozását. Gyertek be az épületbe — mondta. És folytatódott a lelkesed- és, a boldog találkozás fölötti öröm. Velük jött egy csehszlovák határőr is, ők csak Jancsinak szólították.

Mit is szóval ez a találkozás? A kőrmöcbányai elvtársak a várpalotaiak iránt érzett őszinte szeretetük jeléül, nemcsak együtt- érzésben voltak velünk az ellenfor- radalom alatt, hanem adományt gyűjtöttek a várpalotaiaknak. Nehéz volt ezt akkor átadni és úgy hatá- rozták, hogy annak fejében meg- ajándékozzák a Várpalotai Vájarla- tuló Intézetet. Ezt hozták most, és szívükben annyi szeretetet, amit csak azok a csillagok tudnak kife-

jezni, melyek ott ragyognak a ha- tárörörség épülete és a hajóműhely fölött.

Azért mégis elhangzik pár szó hivatalos üdvözlés.

Erickó bácsi beszél először. Így hívják őt maguk között, a jó isme- rűsök. Elmondja, hogy szeretettel gondolnak ránk, és várják azt a le- hetőséget, amikor kölcsönösen meg- látogatjuk egymást. Majlinger elvtárs válaszol: — Köszönjük néktek az ajándékot, és ezt a soha el nem múló barátságot, amelyben e két bányászváros népe összeforrt. Jó érzéssel gondolunk vissza azokra a legnehezebb napokra, amikor mel- lettünk álltak, amikor az ellenfor- radalom megsemmisítésével fenyeget- te népünk hatalmát. — A rövid üd- vözlések hamar végetértek. Amott a sarokban már másról folyik a szó. Oswald Mátyás arról beszél, hogy a jövő évi üdvözlést tervét már úgy áldották össze, hogy szeretnénk vendégül látni bányászgyerekeket, és ők is küldenek hozzánk. Közben én és József Hric, a kőrmöcbányai pártbizottság elnöke jelvényt cserél- lünk, Valent János, a szakszervezet elnöke látogatónak hív. — Ha lesz rá alkalmam, nem mulasztom el. — Amott Dobner Béla bácsi Szabó Ist- vánnal, a várpalotai Ernő-bánya üb. elnökével beszélget. Vendégségbe hívja szabadsága idejére. Aztán a két szakszervezeti elnök abban egyezkedik, hogy a jövőben kölcsö- nösen ellátogatnak a magyar és a csehszlovák bányásznapra.

A míg az örömteli beszélgetés folyik, Erickó bácsi és a vá- járiszka megbizottja a vámhivatal- ban az ajándék átvetelét rendezik. C. Szabó elvtárs lép be a helyiségbe. — Gyere öreg minél előbb hozzánk egy nagyot futballozni. — Megyek is én. ahogy csak le- het, Kókainak úgy is tartozom mert Kőrmöcbányán bökán rugótt. Az ajándékot átrakták, beszélget- tünk volna még isten tudja meddig, de az idő sürget. Csiky elvtársék át- illeik a kőrmöcbányai autóbussza, sokáig integettünk, míg az autóbussz eltűnt a híd hajlatában.

Emberek, akiknek a munka és a harc közös sorsot adott. És ha valaki rád kérdezné tőlem, mit tette a két várost, a két ország népét ilyen őszinte testvéreké, azt válaszol- nám, amit Komáromban láttam a Duna két partján. A vörös csillag, mely az övék, a miénk, a világ valamennyi dolgozójé, akiket az élet, a közös sors, a szabadság megáldott egymást szeretni.

Angyal Mihály.

Szárazjég — eddig levegőbe ment gázból

Műszaki vezetők értékes kezdeményezései a Péti Nitrogénműveknel

A Péti Nitrogénművek műszaki dolgozói a gyár bővítése után tervet dolgoztak ki a rentabilitás érdekében. Hidegkuti Károly főmérnök, Braun Ervin főmechanikus és Rozgonyi Kálmán főtechnológus kezdeményezé- sere kidolgozták az úgynevezett „vég-gázak” és a „lefűt-gázak” hasz- nosítását. Az üzemben eddig ezt a „hulladékanyagot” nem értékesítet- tek. A műszaki dolgozók jó úton haladnak és értékes anyagot tudnak ki- vonni az eddig fel nem használt gázból.

Az ammoniagyártásnál jelentkező szén-savagázból szárazjeget és cseppfolyós szén-savat tudnak nyerni, eddig az alapanyag a levegőbe tá- vozott. A szárazjégnek egyre nagyobb a szerepe a hűtőiparban, különö- sen a hűtőkocsi szállításoknál. A szárazjég szilárd halmazállapotú, ha vagonba helyezik, a környezetet lehűti, a levegőt kiszorítja és páro'gás után nem marad víz utána. A háztartásokban is nagy lesz a szerepe.

Dr. Lengyel Lajos gyárrezésszevezető elgondolása alapján sikerült megoldani a magasabb nitrogéntartalmú műtrágya gyártását. A 25 szá- zalékos pétisó nagyobb hatású, mint az eddigi, kevesebb benne a kal- ciumkarbonát!

A mezőgazdaság egyre növekvő műtrágya-szükségletét a Péti Nit- rogénművekben állítják elő. A gyár mindent elkövet, hogy a termelés- ben ne legyen fennakadás. Eddig nem is volt semmi baj, most mégis aggodnak amiatt, hogy a MÁVAG Mozdony és Gépgyár még nem javí- totta ki nyolc hónapja a kompresszort. Ez a gép tartalékként szerepel és akkor állítanák munkába, ha valamelyik kompresszor elromlana. Ezt a gépet a MÁVAG két évvel ezelőt gyártotta és most végzi rajta a ge- neralis javítást. A kompresszor egyik részét: a főtegelty a DIMÁVAG szállította alvállalkozóként a budapesti gyárnak.

A Péti Nitrogénművek dolgozói azt várják, hogy a budapesti MÁVAG hamarosan javítsa ki a kompresszort, de a sort a DIMÁVAG-nak kell megnyitnia: kifogástalan minőségű főtegeltyt kell szállítania a bu- dapesti fővállalkozónak.